

ماراتن آبی

مهداب خسروشاهی
ایزارهای کمک، اطلاع رسانی و تلاش برای حیثیات متفاوت است و یکی از آنها می تواند «دویدن» باشد! بله، دویدن! مانند آنچه مینا گولی، تاجر و حامی محیط زیست اهل استرالیا انجام داده است.

مینا گولی، زن ۵۲ساله‌ای است که نخستین بار در روز ۲۲ مارس ۲۰۲۲ (دوم فروردین ۱۴۰۱) میلادی - مصادف با روز جهانی آب- برای نخستین بار با چالش RunBlue آغاز کرد. چالش او تلاشی برای افزایش آگاهی درباره بحران آب در جهان است. او در این چالش تصمیم گرفت تا به مدت یک سال، هر روز مسافت مشخصی یعنی ۴۲،۱۹۵ کیلومتر را با دوی ماراتن بدود. گولی، درست یک سال بعد، در روز جهانی آب یعنی ۲۲ مارس ۲۰۲۳ میلادی (دوم فروردین ۱۴۰۲) دویمتین نقطه را دوید و این چالش را به پایان رساند.

مینا گولی توانست طی یک سال، در مجموع ۸۴۳۹ کیلومتر در ۳۲ کشور جهان بدود. این مقدار معادل دویدن از مراکش به شمال استونی و بازگشت دوباره به نقطه اول بود. او به یورو نیوز گرین درباره چالش خود توضیح می‌دهد: «بین ما یک نقطه مشترک وجود دارد و اینکه همه ما برای زنده ماندن به آب نیاز داریم.» گولی رهبر جوان انجمن مسابقات اقتصاد جهانی و مدیرعامل بنیاد تشنگی است. این بنیاد، سازمانی غیرانتفاعی است که تاکنون اقداماتی را برای مقابله با بحران آب انجام داده است. او دلیل گریش به این کار را نگرانی از بحران آب عنوان می‌کند و می‌گوید: «از اینکه بحران آب پشت در خانه همه کمین کرده، نگران هستم. این بحران روی زندگی میلیاردها نفر تأثیر می‌گذارد.»

در بسیاری از کشورهای جهان، شیرها، لوله‌ها و چاه‌های آب سالم در دسترس نیست و طبق آخرین گزارش سازمان ملل، ۲ میلیارد نفر در سراسر جهان به آب آشامیدنی سالم دسترسی ندارند. از سوی دیگر هر روز ۸۰۰ کودک زیر ۵سال به دلیل اسهال ناشی از نوشیدن آب آلوده، جان خود را از دست می‌دهند. بر همین اساس تا سال ۲۰۵۰ میلادی، حدوداً ۶۰ درصد از مردم سراسر جهان احتمالاً با کمبود آب روبه‌رو شوند.

مینا گولی انگیزه دویدن خود را ملاقات با افراد مهم و گوشزد مشکل آب به آنها بیان می‌کند. او برای نخستین بار در سال ۲۰۱۶ میلادی، ۴۰ ماراتن را در ۱۷ قاره و ۷۱ بیابان دوید. در سال ۲۰۱۷ میلادی، گولی ۴۰ ماراتن را در ۲۰ روز در عروذخانه به انجام رساند و در سال ۲۰۱۸ میلادی، او تصمیم داشت تا ۱۰۰ ماراتن را در ۱۰ روز انجام دهد اما پای او در ماراتن شصت و دوم شکست و نتوانست صد ماراتن را به پایان برساند. چالش‌های موجود باعث شد تا مینا گولی از صحرای استرالیا، یخچال‌های طبیعی در تاجیکستان و جنگل‌های بارانی آمازون، قبل از پایان کار خود در مقر سازمان ملل در نیویورک، عبور کند. او در طول دوره‌های ماراتن خود با زنانی ملاقات کرد که برای دسترسی به آب، مایل‌ها پیاده‌روی می‌کنند. این گروه - سازمان غیرانتفاعی تشنگی - که مینا گولی یکی از اعضای اصلی آن است، امیدوار است که ۲۰۰ شرکت - یک شرکت برای هر ماراتن - را برای ارزیابی خطر کمبود آب و کاهش استفاده بی‌رویه آب در برنامه‌های آموزشی خود سهیم کند.

بوک مارک

تسخیر شدگان

فتو دور داستایفسکی
نادرستی در مورد کسی
بکنم دنیا تلاش را می‌کند تا مراد شرایط
او قرار دهد تا به من ثابت کند در تاریکی، همه ما
شبیبه یکدیگریم...

دیالوگ

جرم

مسعود کیمیایی
این کاری که من می‌کنم
کار می‌بره. من بی‌پول،
آس و گرفتار زن و حبس، بچه و آوارگی و تنهایی
سرچینمو می‌دوزم، پارو دل و زندگی‌م می‌ذارم که
بکم نماند! من اسلحه‌امرو جایی می‌کشم که فکر کرده
باشم. دارم یاد می‌گیرم. از خود زخم یاد می‌گیرم.
دردرو نخور، آخ بگو. یکی می‌گفت: ماشه‌رو بی‌عقل
که بکشی، قاطی....

افطار مجازی با رونالدو، مسی و دیگر ستاره‌ها

مثل لیونل مسی، لئوناردو دی کاپریو یا در کنار سیاستمداران و دیگر چهره‌های سرشناس گذاشته. آن هم در حالی که فانوس مخصوص رمضان که در کشورهای عربی محبوب است در دست گرفته‌اند. این مجموعه از دیگر کارهای مربوط به این ماه است که این هنرمند منتشر کرده است.

او درباره ایده ساختن تصاویر رضانی ستاره‌ها در حساب اینستاگرام خود نوشته است: «در حالی که در خیابان رمضان و در بین دک‌های غذاهای خیابانی قدم می‌زدم، سر آشپزها و گارسن‌هایی را دیدم که مثل سلبریتی‌ها بودند. اما چیزی فراتر از قیافه‌شان من را جذب کرد: آنها همگی داوطلب بودند. آنها درام مبارک رمضان برای افراد

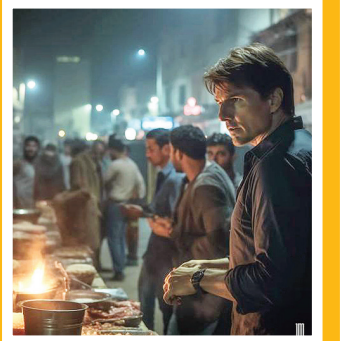
کم‌برخوردار تر غذا درست می‌کردند. من از مهربانی آنها الهام گرفتم و تصمیم گرفتم در ترویج ایده اسراف نکردن و کمک به دیگران نقشی داشته باشم. بیابید رمضان را به ماهی برای بخشندگی تبدیل کنیم و غذاهای اضافی خود را به آنها نیاوردند بدیم. به من در حمایت از این داوطلبان از خود گذشته و ایجاد تغییر در کشورتان کمک کنید.» تصاویری که این هنرمند ساخته، به‌شدت در فضای مجازی مورد استقبال قرار گرفته و در همین چند روز، سسر از رسانه‌های رسمی هم در آورده است.

اما واتسون، بیل گیتس، مارک زوکربرگ، باراک اوباما و چند سلبریتی دیگر هم در این دو الیوم بازسازی شده‌اند.

تصور اینکه افطارتان را کریستیانو رونالدو آماده کرده است چقدر است؟ یا دوید بکام و جانی دب؟ در واقعیت، این احتمال صفر است، اما هوش مصنوعی می‌تواند دست‌کم به صورت تصویری، این ایده را عملی کند.

یک هنرمند که با استفاده از هوش مصنوعی تصویرسازی می‌کند، در آخرین اثر خود، ستاره‌ها را در حالی کنار هم ردیف کرده است که در امارات، غذای خیابانی برای روز دزدان آماده می‌کنند. علاوه بر نام‌هایی که به آنها اشاره شد، جیو جان مولو، تصاویری از پاپ فرانسیس (رهبر کاتولیک‌های جهان)، بروس ویلیس، ویل اسمیت و تام کروز را هم در این مجموعه بازسازی کرده است.

او در یک مجموعه دیگر، ستاره‌های دیگری

نذری ملی به نیت ۷۲ تن

در دیار آذربایجان شرقی هم روزهای روزه‌داری و مهمانی خدا افطاری می‌دهند، ولی خب کمی متفاوت است و البته پر و پیمان. ۷۲ دیگ به نیت ۷۲ تن از شهدای کربلا بار گذاشته‌اند و هر کسی یک گوشه کار را گرفته، نه بحث سمت و رسانه‌ای کردن کاری است، نه بودجه دولتی در میان است و نه خدای نکرده عکس و فیلم گرفتن‌های نمایشی با نیازمندان. اینجا سفره کرم الهی، با پوشش تماماً مردمی برپا شده است. از سال ۹۹ که کرونا به جان مردم افتاد و خیلی‌ها را خانه‌نشین کرد، این مردان و زنان در محرم، صفر و ماه مبارک رمضان، شنب‌های قدر و میلادهای مبارک، دیگ‌هایشان را برپا کردند و تا الان چراغ این مهمانی خاموش نشده است. در اینجا، هم خادم حرم حضرت علی (ع) را می‌بینید، هم مردان سالخورده، هم مرد و زنان جوان و پای کار، هم دهه هشتادی‌های باذوق و مسئولیت‌پذیر. این گروه جهادی که کارش را خیلی سال نیست شروع کرده، یک طرح ملی را رقم زده است؛ طرحی که هم‌اکنون در نوزدهمین مرحله خود قرار دارد و در هر مرحله بیش از ۱۲ هزار پرس غذا طبخ و پخش شده است. اما این غذاهای بهشتی نصب چه کسانی می‌شود؟ سؤال قشنگی است و پاسخی قشنگ‌تر دارد؛ بدون شک نیازمندان. البته چون یک طرح تماماً مردمی است، به نیت خیر هم بستگی دارد. بعضی افرادی که در این نذرواره مشارکت می‌کنند می‌گویند هر جا خواستید توزیع کنید، ولی تعدادی هستند که خودشان تعیین می‌کنند؛ مثلاً برای یتیمان، افرادی بی سرپرست یا فقرا و این گروه هم اطاعت امر می‌کند.

طعم شیرین آزادی

سال‌ها که گذشت برای هر کدام از ما به گونه‌ای بوده و لسی در پایتخت برای زندانی‌ها آنها که فقط بدهکار مالی بوده‌اند و خرج‌شان به دخل‌شان چربیده و زورشان نرسیده و به زندان افتاده‌اند، از همه سخت‌تر گذشته؛ آنها که دل در دل‌شان نبوده که از بند رها شوند، بیابند همت کنند و زندگی را دوباره بسازند. حالا ۱۰۰۰ نفر از آنها با جلب مشارکت خیرین و اعطای تسهیلات ارزان قیمت، به آغوش خانواده و جامعه بازگشته‌اند و چه خبری خوب‌تر از آزادی و دادن فرصت دوباره به آدم‌ها. کل بدیه این زندانی‌ها، بیش از ۲ هزار میلیارد تومان بود، اما جلسات مستمر کمیته‌های صلح و سازش و شوراها حل اختلاف مستقر در زندان‌ها تشکیل شد و شکات و طلبکاران که دل بزرگ بودند و بخشند، بعضی تخفیف و بعضی رضایت دادند. ۹۰ میلیارد تومان هم از طرف ستاد دبه، مرکز مراقبت بعد از خروج، از محل کمک‌های خیرین و نیکوکاران و تسهیلات بانکی جمع شد که به بقیه پول‌ها اضافه و بالاخره هدیه آزادی به این هزار زندانی داده شد. باشد که این زندانی‌های آزاد شده هم روزی خود دستگیر از پافتاده‌ای شوند.

ها فراخوان

بی‌تعارف و تکلف، مثل همین متن کوتاهی که می‌بینید، ما منتظریم تا نوشته‌هایتان درباره مسائل روزمره، مشکلات و دغدغه‌هایتان را برای ما ارسال کنید. اگر اهل طنز و کاریکاتور و طراحی هم هستید جایتان اینجا محفوظ است. متن یا طرح‌تان که آماده شد یک تماس یا شماره ۲۳۰۲۳۶۳۶ بگیرید تا برای رساندنش به ما، راهنمایی‌تان کنیم.

ناقابل برای کاهش آمار بی‌سوادی

نهضت سوادآموزی وعده داده، قرار است امسال پاداش باسوادی به حساب افرادی که در سال‌های

دور افتاده و محروم هم می‌توان رد پای نهضت سوادآموزی را دید که مردان و زنان بسیاری به واسطه این نهضت مردمی، سواد خواندن و نوشتن پیدا کرده‌اند. اوایل سال ۹۳ بود که طرحی جالب به تصویب هیات وزیران وقت رسید؛ اینکه برای کسانی که همت کرده و در کلاس‌های نهضت شرکت کرده‌اند و پاسواد شده‌اند، پاداش باسوادی در نظر گرفته شود.

این طرح با وجود تصویب شدن، در آن سال پیگیری نشد و مسکوت ماند، اما آنطور که رئیس سازمان

نهضت سوادآموزی که عنوان آشنایی برای همه ماست، با صدور فرمان حضرت امام خمینی (ره)، در ۵۷ ماه ۱۳۵۸ شروع به کار کرد و با تشکیل کلاس‌های سوادآموزی، امکان تشکیل کلاس را در تمام نقاط کشور به‌وجود آورد و به این ترتیب، یک جریان مردمی برای از بین بردن بی‌سوادی به راه افتاد؛ مردمان بسیاری به خیل پاسوادان پیوستند تا جایی که امروز نرخ باسوادی به بالای ۹۷ درصد رسیده و شاید بتوان گفت؛ فاصله زیادی با ریشه‌کنی بی‌سوادی نداریم. حالا حتی در بسیاری از روستاهای

فاطمه عباسی

اگرچه در دنیسای امروز معیارهای باسوادی دگرگون شده است و فرد برای آنکه با سواد تلقی شود لازم نیست باید مهارت‌هایی مانند کار با رایانه و آشنایی با یک زبان خارجی را در چنته داشته باشد، اما هنوز هم این مهارت‌ها با معیارهای قدیمی با سواد بودن یعنی داشتن توانایی خواندن و نوشتن محقق می‌شود. به همین دلیل هم سال‌هاست که مسئولان تلاش می‌کنند ریشه بی‌سوادی را در کشور بخشکانند و آمارها را در این زمینه کاهش دهند.

امیر رستمی - محله پاسگاه نعمت آباد

اول آخر

نه جای می‌خواهند و نه قهوه، نه صندلی کافه و نه میلمان آنجانی خانه. معاشرت آنها همین قدر ساده است و صمیمی.